RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 240.837 van 28 februari 2018
in de zaak A. 217.020/VII-39.495.

In zake : Bart TIMMERMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Burssens
kantoor houdend te 9052 Gent
Bollebergen 2A, bus 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het AGENTSCHAP VOOR NATUUR EN BOS
2. het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 september 2015, strekt tot de nietigverklaring van "het besluit van het Agentschap voor Natuur en Bos tot weigering van de ontheffing van het verbod op ontbossing d.d. 15 juni 2015".

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 233.118 van 3 december 2015 is het debat heropend en werd de zaak verwezen naar de gewone rechtspleging.

De tweede verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tweede verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2018.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Klaas De Pauw, die loco advocaat Frank Burssens verschijnt voor verzoeker, en advocaat Peter De Roover, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Aanduiding van de verwerende partijen

3. Blijkens artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2005 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Natuur en Bos, is de eerste verwerende partij een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid binnen het Vlaams ministerie van Leefmilieu, Natuur en Energie, thans het Vlaams ministerie van Omgeving. De eerste verwerende partij dient buiten de zaak te

worden gesteld.

IV. Feiten

4.1. Verzoeker en zijn partner, wettelijk samenwonend, kopen in 2011 een woning met gronden aan, gelegen aan de Oostveld Kouter 42 te Lovendegem.

4.2. Op 4 mei 2015 dienen zij bij het Agentschap voor Natuur en Bos een aanvraag in tot ontheffing van het verbod op ontbossing (artikel 90bis, § 1, derde lid, van het bosdecreet).

4.3. Met een brief van 7 mei 2015 wordt hen meegedeeld dat de aanvraag ontvankelijk werd bevonden, en dat het Agentschap voor Natuur en Bos erover zal beslissen binnen drie maanden na de verzending van de brief.

4.4. Op 29 mei 2015 verleent de provinciale dienst van het Agentschap voor Natuur en Bos een ongunstig advies over verzoekers aanvraag:

> "[…] Oppervlakte van de geplande ontbossing bedraagt: 3430 m² (de aanvraag heeft geen betrekking op het deel gelegen in woongebied).
> […] Planologische bestemming van perceel 1017G is woongebied voor de eerste 50 m en verder zone voor tuinen en hobbylandbouw (categorie gebiedsaanduiding wonen). Perceel 1017K heeft de bestemming agrarisch gebied met natuurverweving.
> […] Korte samenvattende omschrijving van de geplande ontbossing:
> - de geplande werken: De aanvrager wenst op perceel 1017G het stuk dat gelegen is in de zone voor tuinen en hobbylandbouw te ontbossen en het perceel 1017K volledig te ontbossen. Voor perceel 1017K werd in 2007 een kapmachtiging afgeleverd. Na de kapping werd de opgelegde heraanplant niet uitgevoerd. Na controle werd 2/3 van de oppervlakte van perceel 1017K beplant met Es.
>   De aanvrager vraagt een ontheffing voor het verbod op ontbossing om de ontbossingen op perceel 1017G en 1017K te regulariseren en om het heraangeplante bos te ontbossen.
> - de motivering voor de ontheffing (zie dossier):
>   De aanvrager wenst het perceel te ontbossen om er weiland op te realiseren omdat dit in overeenstemming is met de bestemming. De aanvrager verwijst naar het aanpalende perceel waarvoor in 1978

een kapvergunning verkregen werd en dat omgezet werd naar tuin en weide.

[…]

[...] De inschatting van de actuele ecologische, landschappelijke en sociaal-recreatieve waarde van het bos:

- Het bos is aangeduid op de Biologische Waarderingskaart als populierenaanplant op vochtige grond met ruderale ondergroei (lhi).
- De actuele situatie is dat een deel van het bos werd omgezet tot tuin met onvergunde garage en oprit en een deel is momenteel jong essenbos.
- Het bos is gelegen in agrarisch gebied met natuurverwevingsfunctie. Het gebied is bestemd voor agrarisch gebruik en voor de instandhouding, bescherming, de ontwikkeling en het herstel van natuurwaarden.
- Het bos is gelegen in een gebied waarin een mozaïek van kleine bossen en kleine landschapselementen voorkomt. Het heeft waarde als ecologische stapsteen in relatie met de omgeving voor de organismen in het gebied.
- De sociaal-recreatieve waarde van het bos is beperkt, het betreft immers afgesloten privaat domein.

[…]

[...] Motivering voor het advies:

- Perceel 1017G is deels gelegen in zone voor tuinen en hobbylandbouw, de ontbossing in deze zone is niet verboden, hiervoor dient geen ontheffing aangevraagd te worden, hiervoor dient een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd te worden.
- perceel 1017K is gelegen in structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving.
- Voor perceel 1017K werd een kapmachtiging afgeleverd. Na de kapping werd de opgelegde heraanplant niet uitgevoerd. Na controle van de kapmachtiging werd 2/3 van de oppervlakte van perceel 1017K beplant met Es. 1/3^{e} van het perceel werd vertuind door aanleg van een gazon, aanleggen van een oprit en plaatsen van een garage en koterijen.
- Er werd door de natuurinspectie PV opgemaakt in 2012 (DE.63.H2.130043/13) voor overtredingen op perceel 1017K voor onder andere het vertuinen (gazon + verharding + garage + koterijen) van 1/3 van het terrein, voor het houden van dieren in een bos, het plaatsen van afsluitingen tussen de verschillende delen, het storten van groenafval in bos, ... Er wordt volledig herstel van het bos gevraagd. Enkele weken geleden is deze zaak voor de eerste maal voorgekomen voor de rechtbank.
- De aanvrager is geen beroepslandbouwer die het perceel in gebruik wil nemen voor zijn landbouwactiviteit.
- Het bos vormt een stapsteen en is een structuurbepalend element in relatie met de omgeving en voldoet aan de bestemmingsvoorschriften van agrarisch gebied met

natuurverweving".

4.5. Met de thans bestreden beslissing wordt vastgesteld dat voor het perceel 1017G geen ontheffing nodig is opdat een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing kan worden verleend. Met betrekking tot het perceel 1017K wordt de gevraagde ontheffing geweigerd. Die weigering steunt op de volgende motieven:

"Gelet op het Bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 90bis, §1 derde lid, ingevoegd bij het decreet van 21 oktober 1997 en gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008 en 23 december 2010;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 2001 tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod op ontbossing, artikel 14, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 maart 2008;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid, artikel 16, eerste lid, 4°;

Gelet op het ministerieel besluit van 13 november 2006 tot regeling van specifieke en aanvullende delegatie van beslissingsbevoegdheden aan het hoofd van het intern verzelfstandigd Agentschap voor Natuur en Bos, artikel 9, 15°, ingevoegd bij het ministerieel besluit van 26 mei 2015;

Gelet op het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, gegeven op 29 mei 2015;

[...]

Overwegende dat perceel 1017K gelegen is in agrarisch gebied met natuurverweving, dat bestemd is voor agrarisch gebruik en voor de instandhouding, de bescherming, de ontwikkeling en het herstel van natuurwaarden;

[...]

Overwegende dat de aanvrager 31,95 are wenst te ontbossen op perceel 1017K;

[...]

Overwegende dat perceel 1017K gelegen is in agrarisch gebied met natuurverweving; dat de aanvrager geen beroepslandbouwer is; dat de aanvrager het perceel wil omvormen tot weiland;

Overwegende dat de te ontbossen percelen niet gelegen zijn in een speciale beschermingszone, VEN, beschermd landschap of in een zoekzone voor bosuitbreiding;

[...]

Overwegende dat het bos op perceel 1017K op de biologische waarderingskaart is aangeduid als populierenaanplant op vochtige grond met ruderale ondergroei;

Overwegende dat de actuele situatie zo is dat het bos gelegen op perceel 1017G en een deel van het bos gelegen op perceel 1017K werd omgezet naar tuin met verhardingen en garage; dat 2/3e van het perceel 1017K een jong essenbos betreft;

Overwegend dat het bos op perceel 1017K gelegen is in een gebied waarin een mozaïek van kleine bossen en kleine landschapselementen voorkomt; dat het bos waarde heeft als ecologische stapsteen in relatie met de omgeving voor de organismen in het gebied;

Overwegende dat in 2007 een kapmachtiging werd verleend voor perceel 1017K; dat na de kapping niet tot heraanplant werd overgegaan; dat na controle door Agentschap voor Natuur en Bos, 2/3e van de oppervlakte van het perceel werd heraangeplant met Es; dat een tuin werd aangelegd met oprit en garage op 1/3e van het perceel; dat in de herbeboste delen dieren worden gehouden, afsluitingen werden geplaatst en groenafval werd gestort;

Overwegende dat in 2012 door het Agentschap voor Natuur en Bos een PV werd opgemaakt (DE.63.H2.130043/13) voor bovenvermelde overtredingen op perceel 1017K, dat hierin herstel naar de oorspronkelijke toestand wordt gevraagd;

[...]".

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

5. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 90bis van het bosdecreet van 13 juni 1990, artikel 15, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 16 februari 2001 tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod op ontbossing (hierna: ontbossingsbesluit van 16 februari 2001), artikel 16, eerste lid, 4°, van het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid (hierna: delegatiebesluit van 10 oktober 2003), artikel 9, 15°, van het ministerieel besluit van 13 november 2006 tot regeling van specifieke en aanvullende delegatie van beslissingsbevoegdheden aan het hoofd van het intern verzelfstandigd Agentschap voor Natuur en Bos (hierna: ministerieel besluit van 13 november 2006) en de

artikelen 7 en 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2005 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Natuur en Bos (hierna: besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2005). Ook voert hij "het ontbreken van de vereiste feitelijke en juridische grondslag" en machtsoverschrijding aan.

In een eerste onderdeel stelt verzoeker dat de bestreden beslissing werd genomen op 15 juni 2015, terwijl punt 15 van artikel 9 van het ministerieel besluit van 13 november 2006, zoals toegevoegd bij ministerieel besluit van 26 mei 2015, waarbij het hoofd van het Agentschap voor Natuur en Bos werd gemachtigd om "beslissingen te nemen over de ontheffing, vermeld in artikel 90bis, § 1, derde lid, van het Bosdecreet van 13 juni 1990", werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 juni 2015 en pas de daaropvolgende dag in werking is getreden.

In een tweede onderdeel zet verzoeker uiteen dat, aangezien de aanvraag werd ingediend op 4 mei 2015, hoe dan ook enkel de Vlaamse regering, en dus niet het hoofd van het Agentschap, bevoegd was om er over te beslissen. Hij verwijst in dit verband naar het "algemeen rechtsbeginsel dat wetten geen terugwerkende kracht hebben zoals opgenomen in artikel 2 BW, en de eerbiedigende werking die eigen is aan de procedureregels". Dit algemeen rechtsbeginsel en deze werking impliceren volgens verzoeker dat "een nieuwe wet in de regel slechts van toepassing is op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, alsook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten". Hij besluit dat "[d]e aanvraag diende behandeld te worden zoals de op het ogenblik van de aanvraag tot ontheffing van het verbod tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing geldende procedureregeling, zodat uitsluitend de Vlaamse Regering bevoegd [was] voor het eventueel toestaan van de ontheffing […], waarbij het Agentschap voor Natuur en

Bos louter over een adviesbevoegdheid en niet over enige beslissingsbevoegdheid beschikt".

In een derde onderdeel stelt verzoeker in essentie dat er in het besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2005 een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen het hoofd van het Agentschap voor Natuur en Bos (artikel 7) en de algemeen directeur ervan (artikel 8). Bijgevolg zou de algemeen directeur niet bevoegd zijn voor de aangelegenheden die gedelegeerd werden aan het hoofd van het Agentschap.

6. De verwerende partij antwoordt, inzake het eerste onderdeel, dat verzoeker er ten onrechte van uitgaat dat de bestreden beslissing werd genomen op 15 juni 2015, dat - hoewel de op de bestreden beslissing aangebrachte datumstempel niet volledig gaaf is - voldoende duidelijk blijkt dat deze "juli" en niet "juni" vermeldt, dat het feit dat de bestreden beslissing dateert van 15 juli 2015 ook wordt ondersteund door het gegeven dat ze met een aangetekend schrijven van 20 juli 2015 aan verzoeker ter kennis werd gebracht en dat de datumstempel van "15 JUIN 2015" op de kennisgevingsbrief kennelijk een materiële vergissing betreft.

Met betrekking tot het tweede onderdeel, merkt zij op dat er geen sprake is van een retroactieve toepassing van artikel 9, 15°, van het ministerieel besluit van 13 november 2006, dat deze bepaling louter slaat op het nemen van "beslissingen (…) over de ontheffing", dat daarom enkel het ogenblik waarop de beslissing wordt genomen relevant is om te beoordelen of daartoe machtiging werd verleend aan het hoofd van het Agentschap voor Natuur en Bos, dat het ministerieel besluit van 13 november 2006, zoals gewijzigd door het ministerieel besluit van 26 mei 2015, niet in een overgangsregeling heeft voorzien voor aanvragen tot ontheffing van het verbod op ontbossing die reeds waren ingediend vóór de inwerkingtreding van de aan het hoofd van het Agentschap verleende machtiging en dat "[u]it geen enkele van de door de verzoekende partij aangehaalde bepalingen kan worden afgeleid dat de datum van het indienen [van]

de aanvraag aan de aanvrager enig onherroepelijk recht zou verstrekken dat de Vlaamse regering zelf daarover zou moeten beslissen, en niet het hoofd van het Agentschap voor Natuur en Bos aan wie een delegatie werd verleend om met ingang van 26 juni 2015 dergelijke beslissingen te nemen".

Inzake het derde onderdeel van het middel wijst de verwerende partij erop dat artikel 2 van het ministerieel besluit van 13 november 2006 uitdrukkelijk bepaalt dat de verleende delegaties ook gelden voor de ambtenaar die de leiding van het Agentschap waarneemt of die het hoofd vervangt bij tijdelijke afwezigheid of verhindering.

7. In zijn memorie van wederantwoord dupliceert verzoeker, met betrekking tot het tweede onderdeel, dat de delegatie van de beslissingsbevoegdheid niet geldt voor de aanvragen die ingediend zijn vóór de inwerkingtreding van het ministerieel besluit van 26 mei 2015 zulks "[n]aar analogie met artikel 3 Ger. W. dat bepaalt dat de wetten op de rechterlijke organisatie, de bevoegdheid en de rechtspleging van toepassing zijn op de hangende rechtsgedingen, zonder dat die worden onttrokken aan de instantie van het gerecht waarvoor zij op geldige wijze aanhangig zijn" en dat zowel het Grondwettelijk Hof als de Raad van State bij herhaling hebben bevestigd dat deze regel ook van toepassing is op administratieve rechtscolleges.

Beoordeling

Eerste onderdeel

8. Zoals de verwerende partij terecht aangeeft heeft de slechte leesbaarheid van de op de bestreden beslissing aangebrachte datumstempel te maken met het feit dat het onderste deel ervan niet geheel werd doorgedrukt. Aangezien deze onhandigheid meer in het bijzonder heeft geleid tot het ontbreken van het liggend deel van de hoofdletter L, kan met voldoende zekerheid aangenomen worden dat de bestreden beslissing niet op 15 juni maar op 15 juli

2015 werd genomen. Het feit dat de kennisgeving van de bestreden beslissing op 20 juli 2015 - datum die niet wordt betwist - doet blijken van een andere onhandigheid door in het begeleidend schrijven gebruik te maken van een stempel die "15 JUIN 2015" vermeldt, doet aan voormelde conclusie geen afbreuk.

Het eerste onderdeel mist feitelijke grondslag.

Tweede onderdeel

9. Overeenkomstig artikel 9, 15°, van het ministerieel besluit van 13 november 2006 is het hoofd van het Agentschap voor Natuur en Bos gemachtigd om "binnen de perken van de bestaande regelgeving […] beslissingen te nemen over de ontheffing, vermeld in artikel 90bis, § 1, derde lid, van het Bosdecreet van 13 juni 1990". Het voornoemde artikel 9, 15°, is in werking getreden op 26 juni 2015 (artikel 2 van het ministerieel besluit van 26 mei 2015).

Bij gebrek aan specifieke overgangsmaatregelen heeft de aan het hoofd van het Agentschap voor Natuur en Bos toegekende beslissingsbevoegdheid een algemene gelding met ingang van 26 juni 2015, ook over aanvragen tot ontheffing van het verbod op ontbossing die vóór die datum zijn ingediend maar waarover nog geen eindbeslissing werd genomen. De kritiek van verzoeker berust bijgevolg op de foutieve premisse dat het Agentschap voor Natuur en Bos het ministerieel besluit van 13 november 2006 - waarvan de onwettigheid niet wordt ingeroepen - met terugwerkende kracht zou hebben toegepast.

Het tweede onderdeel is ongegrond.

Derde onderdeel

10. De bestreden beslissing werd genomen door de algemeen directeur van het Agentschap voor Natuur en Bos "voor de administrateur-generaal van het Agentschap voor Natuur en Bos, afwezig".

11. Artikel 2 van het ministerieel besluit van 13 november 2006 bepaalt:

> "De verleende delegaties gelden ook voor de ambtenaar die de leiding van het Agentschap waarneemt of die het hoofd vervangt bij tijdelijke afwezigheid of verhindering.
>
> In geval van tijdelijke afwezigheid of verhindering bedoeld in het vorige lid plaatst de betrokken ambtenaar boven de vermelding van zijn graad en zijn handtekening de formule 'voor het hoofd van het Agentschap Natuur en Bos, afwezig'".

Uit de duidelijke en ondubbelzinnige formulering van voornoemde bepaling blijkt dat de algemeen directeur wel degelijk bij afwezigheid van het hoofd van het Agentschap over de aanvraag van verzoeker mocht beslissen.

Het derde onderdeel is ongegrond.

Conclusie

12. Het eerste middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

13. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij betoogt dat de gevraagde ontheffing geweigerd werd wegens de ligging van het betrokken perceel in een gebied waarin een mozaïek van kleine bossen en kleine landschapselementen zou voorkomen en het bos op perceel nr. 1017K waarde heeft als ecologische stapsteen in relatie met de omgeving voor

de organismen in het gebied, terwijl in de omgeving van perceel nr. 1017K geen kleine bossen en slechts in zeer beperkte mate kleine landschapselementen te ontwaren zijn en gelet op de aanwezige vegetatie dit perceel geen ecologische stapsteen kan zijn. Voorts tracht hij aan de hand van een luchtfoto aan te tonen dat naast, noch achter perceel nr. 1017K bossen liggen, ook in de ruimere omgeving van dat perceel er geen bos aanwezig is en enkel op drie plaatsen in de "zone voor woningen aansluitend op woongebied" van het GRUP "Appensvoorde" een bosachtige vegetatie valt te ontwaren. Verzoeker wijst er bovendien op dat het te ontbossen perceel nr. 1017K niet gelegen is in een speciale beschermingszone, VEN-gebied, beschermd landschap of zoekzone voor bosuitbreiding. In de gegeven omstandigheden acht hij het dan ook volstrekt onredelijk dat de gevraagde ontheffing werd geweigerd omdat het betrokken perceel gelegen zou zijn in een gebied waar een "mozaïek" van kleine bossen en kleine landschapselementen voorkomt. Een mozaïek betekent volgens verzoeker immers een "bonte mengeling" of "samenspel", waar in voorliggend geval geen sprake van is.

Ook betwist verzoeker dat het bos op perceel nr. 1017K een functie zou vervullen als "ecologische stapsteen". Dit zou, aldus verzoeker, betekenen dat het dieren de mogelijkheid zou geven om zich van het ene natuurgebied naar het andere te verplaatsen. Uit de neergelegde luchtfoto blijkt evenwel dat perceel nr. 1017K deze functie niet kan vervullen omdat het grotendeels is ingesloten door percelen zonder bosvegetatie. Bovendien zijn er voor de organismen in het gebied voldoende kleine landschapselementen, alsook een voldoende vertuining.

Tot slot wijst verzoeker op de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP "Appensvoorde" die stellen dat de "zone voor structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving" bestemd is "voor agrarisch gebruik en voor de instandhouding, de bescherming, de ontwikkeling en het herstel van natuurwaarden" en dat "[r]ecreatief medegebruik, landschapsontwikkeling en bosbouw […] ondergeschikte functies [zijn]". In de toelichting bij die voorschriften wordt gesteld dat "de functies landbouw en natuur nevengeschikt

zijn" en dat "recreatief medegebruik, landschapsontwikkeling en bosbouw ondergeschikte functies zijn". Uit die toelichting, zo stelt verzoeker, blijkt dat de weigering van de ontheffing van het verbod tot ontbossing wegens de beweerde waarde van het beboste perceel als ecologische stapsteen niet redelijk is.

14. De verwerende partij werpt in de eerste plaats op dat niet wordt toegelicht op welke wijze het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden, zodat het middel in die mate onontvankelijk is.

Ten gronde antwoordt de verwerende partij dat het middel uitgaat van een onjuiste lezing van de motieven van de bestreden beslissing en louter berust op opportuniteitskritiek, dat, anders dan verzoeker het ziet, niet wordt gesteld dat er in de "omgeving" een "mozaïek" van kleine bossen aanwezig is, maar wel dat het betrokken perceel gelegen is in een "gebied waarin een mozaïek van kleine bossen en kleine landschapselementen voorkomt" en dat die beschrijving overigens correspondeert met de beschrijving van het gebied in het verzoekschrift van verzoeker waarin hij stelt dat er, naast het betrokken bosperceel, nog drie andere niet aangrenzende percelen zijn met bosvegetatie, en dat er rondom dit bosperceel ook voldoende kleine landschapselementen alsook een ruime hoeveelheid vertuining aanwezig zijn. Voorts zou uit verzoekers kritiek niet kunnen worden begrepen waarom er geen sprake zou zijn van een "ecologische stapsteen". De door hem opgesomde kenmerken van de omgeving vormen veeleer een bevestiging van de ecologische waarde van het betrokken perceel. Tot slot stelt de verwerende partij dat het nevengeschikt zijn van de functies landbouw en natuur volgens het GRUP, niet tot de conclusie leidt dat het onredelijk is om aan verzoeker, die geen beroepslandbouwer is, de gevraagde ontheffing van het verbod op ontbossing te weigeren.

15. In zijn memorie van wederantwoord benadrukt verzoeker nog dat het gelijkheidsbeginsel inhoudt dat een verschillende behandeling tussen de categorieën van personen berust op een objectief criterium en op redelijke wijze wordt gerechtvaardigd en tevens dat personen die zich in situaties bevinden die

inzake de maatregel in kwestie essentieel verschillend zijn, niet identiek worden behandeld zonder enige redelijke rechtvaardiging. Hij vervolgt dat het bestaan van dergelijke rechtvaardiging moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de effecten van de bekritiseerde maatregel en de aard van de principes in kwestie. Toegespitst op voorliggende zaak stelt verzoeker dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden door aan anderen in hetzelfde gebied wel de opheffing van het verbod op ontbossing te verlenen. Hij besluit dat het criterium van de "ecologische stapsteen" voor alle in dit gebied gelegen percelen moet gelden.

Beoordeling

16. Verzoeker licht in zijn verzoekschrift niet toe op welke wijze de artikelen 10 en 11 van de Grondwet werden geschonden. De uiteenzetting in de memorie van wederantwoord, die enkel bestaat uit algemene bewoordingen, kan hieraan niet verhelpen aangezien geen enkele beslissing van de verwerende partij wordt aangeduid waarbij in een vergelijkbare toestand wel een ontheffing van het verbod op ontbossing werd verleend.

Het middel is in die mate onontvankelijk.

17. In de motivering van de bestreden beslissing wordt gesteld dat "het bos op perceel 1017K gelegen is in een gebied waarin een mozaïek van kleine bossen en kleine landschapselementen voorkomt" en dat "het bos waarde heeft als ecologische stapsteen in relatie met de omgeving voor de organismen in het gebied".

De door het Agentschap voor Natuur en Bos gegeven typering als "mozaïek" is niet onverenigbaar met het feit dat de omliggende percelen niet bebost zijn. Deze typering duidt er precies op dat de vegetatie in de omgeving een afwisselend karakter vertoont. Daarenboven spreekt de door verzoeker neergelegde luchtfoto niet tegen dat de door hem aangeduide percelen precies

verbonden zijn door kleine landschapselementen en dat op de zuidelijk gelegen percelen verscheidene kleine landschapselementen en een bebost perceel voorkomen. Voorts brengt hij geen overtuigende gegevens bij waaruit blijkt dat het betrokken perceel onmogelijk de functie kan hebben van "ecologische stapsteen". Dit is nog minder het geval nu hij er zelf op wijst dat er in de omgeving "voldoende kleine landschapselementen, alsook een ruime hoeveelheid vertuining" aanwezig zijn. Tot slot kan niet worden ingezien waarom het onredelijk zou zijn om de ontheffing van het verbod op ontbossing te weigeren voor een perceel dat volgens het GRUP gelegen is in een gebied dat bestemd is voor "agrarisch gebruik en voor de instandhouding, de bescherming, de ontwikkeling en het herstel van natuurwaarden".

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. Het Agentschap voor Natuur en Bos wordt buiten de zaak gesteld.

2. De Raad van State verwerpt het beroep.

3. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig februari tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	eerste voorzitter van de Raad van State,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Roger Stevens**